

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. III. Eadem Papæ Ecclesiam docentis infallibilitas è sacris Canonibus
asserta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

§. III.

*Eadem Papæ Ecclesiam docentis infallibilitas è sa-
cris Canonibus asserta.*

Summaria.

1. *Doctrinam SS. Canonibus contrariam, necessario falsam esse.*
2. *Variis multisque Canonibus demonstratur Constitutiones
Papales in materia fidei certissimas esse.*
3. *Argumentum ex allatis textibus deductum.*
4. *Respondetur ad objecta.*

I.

Summam, nisi fallimur, sacris Canonibus deberi aucto-
ritatem, nemo nisi temerarius negabit. Cum enim
illos summi Patres ediderint, hoc est, Magistri Catho-
lica Ecclesiæ, doctrinâ, pietate, omniumque venera-
tione insignes: cum illos Ecclesia non receperit tantum, sed etiam
velut regulas quasdam, & axiomata veræ incorruptæque doctrinæ
fidelibus tradiderit: cum illos Galli præsertim, aded sanctos, in-
violatosque voluerint, ut in nuperis propositionibus ne quidem
summo Pontifici eos egrediendi potestatem faciant: quid aliud
esset contra Canonum præscriptum aliquid docere, quam supra
sanctos Patres & Ecclesiæ Magistros sapere velle, sibi que, quod
Pontifici non permittitur, usurpare? immo Ecclesiam ipsam corri-
gere, & quos ipsa limites fixit, refigere? nec discipulos nos sacrorum
Canonum, sed Magistros profiteri?

Quod si oratio contra regulas Rhetoricæ, aut Grammaticæ
necessario est babara incultaque: propositio contra regulas Lo-
gicæ falsa: navigatio contra regulas Hydrographiæ temeraria, ac
naustragio proxima: & denique quidquid contra regulas artis
agitur

agitur, rude, impolitumque & erroris plenum; sic omnis opinio contra factas regulas, hoc est, Canones concepta, necessariò est falsa: si enim Canon est regula, & regula semper est recta; oportet & rectum non esse, quod à regula discedit, quemadmodum quod à linea discedit, necessariò est curvum. Aut ergo Canon non est Canon, aut doctrina, quæ à Canonibus discedit, vera non est. Videamus ergo, quid de nostra, & Adversariorum doctrina Canones sentiant, & confecta res erit.

S. Leo I. *Ad Episcopos Vniuersales epist. 87 in c. ita Dominus d. 19. & habetur Tomo 2. Conciliorum: Ita Dominus noster Iesus Christus humani generis Saluator instituit, ut veritatis, quæ antea Legis & Prophetarum pæconio continebatur, per Apostolicam tubam in salutem Uniuersitatis exiret: sicut scriptum est: In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum. Sed huius muneris sacramentum ita Dominus ad omnium Apostolorum officium pertinere voluit; ut in beatissimo Petro, Apostolorum omnium summo principaliter collocaret: ut ab ipso quasi quodam capite dona sua, velut in corpus omne diffunderet; ut exortem se mysterii intelligeret esse divini, qui ausus fuisset à Petri soliditate recedere. Hunc enim in consortium individua unitatis assumptum, id quod ipse erat, voluit nominari, dicendo: Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam: Ut æterni ædificatio templi mirabili munere gratiæ Dei in Petri soliditate consisteret, hæc Ecclesiam suam corroborans firmitate, ut illam nec humana temeritas posset appetere, nec porta contra illam inferi prævalerent. Verùm hanc Petram istius sacratissimam firmitatem, Domino, ut diximus, ædificante, constructam, nimis impie vult presumptione violare, quisquis eius potestatem tentat infringere, favendo cupiditatibus suis, & id, quod accepit à veteribus, non sequendo.*

Nota, summum Pontificem non loqui de sola Petri persona, sed etiam de successoribus Petri, ut patet ex toto Epistolæ contextu, & qui Petri & successorum decretis resistunt, exortes dicere mysterii divini.

S. Hieronymus *in c. hæc est fides 24. q. 1. Hæc est fides, Papa beatissime, quam in Ecclesia Catholica didicimus, quamq; semper tenuimus, & tenemus: in quasi minus perire, aut parùm cautè fortè aliquid positum est, emendari cupimus à te, qui Petri & fidem, & sedem tenes. Sin autem hæc nostra confessio Apostolatus tui iudicio comprobatur, quicumq; me culpæ voluerit, se imperitum, vel malevolum, vel etiam non Catholicam,*

non me hæreticum comprobabit. Item Sancta Romana Ecclesia, quæ semper immaculata mansit, & Domino providente, & beato Petro Apostolo opem ferente in futuro manebit, sine illa hæreticorum insultatione firma, & immobilis omni tempore persistet.

Idem S. Hieronymus in c. quoniam 24. q. 1. Quoniam vetusto oriens inter se populorum furore collisus indiscissam Domini tunicam, & desuper textam per frustra discerpit; & Christi vineam vulpes exterminant, ut inter lacus contritos, qui non habent aquam, difficile, ubi fons signatus, & hortus ille conclusus sit, possit intelligi; ideo mihi Cathedram Petri, & fidem Apostolico ore laudatam censi consulendam; inde nunc mea anima postulans cibum, unde olim Christi vestimenta suscepi.

Venerabilis Beda c. quicumq; eodem. Quicumq; ab unitate fidei, vel societatis Petri Apostoli quolibet modo semetipsos segregant, tales nec vinculis peccatorum absolvi, nec januam possunt regni caelestis ingredi.

Pelagius pp. in c. schisma 24. q. 1. Idipsum enim magis est, propter quod schismatici sunt: quia non eos diversa sentiendi iudicium, sed quædam apud se delata. sibi tamen incognita metuentes, & contra Apostolicam Sedem temere credentes pessima divisit opinio. Quod schisma specialiter esse beatus denunciavit Augustinus, dicens de talibus: adversus auctoritatem illarum Ecclesiarum, quæ ab Apostolica Sede epistolas accipere meruerunt, temere credendo, immanissimum schismatis crimen à se propulsare non poterit. Ergo teste Pelagio & Augustino, qui non credit, quod Pontifex Rom. credendum proponit, schismaticus est: ergo Pontifex errare in fide non potest; nam si posset, schismaticus non esset, qui cum illo errante non sentiret.

Neque dicas Pontificem errare non posse, si juxta Verbum Dei doceat, secus si contra. Ridicula exceptio! nec enim speciale Pontificis privilegium hoc est, sed cujuslibet Episcopi, & Doctoris, immo cerdonis, textorisque, ut si doceat juxta Dei Verbum, non erret; tam ergo schismaticus aut hæreticus esset, qui contra textorem, quam qui contra Papam sentiret. Et Papa, & qui contra hujus decreta disputat, dicent se Verbo Dei fulciri; quis judicabit interim, quis absolvet, damnabitque?

Concilium, inquis: at Pelagius & Augustinus, non dicunt schismaticum esse, qui Concilio, sed qui Papæ repugnant. Et dum Concilium Patresque conveniunt, quid credam interim, quid scribam, dicamque? quod placet? omnino, liteme inter & Papam pendente: magno scilicet, Ecclesiæ, pacis, & unitatis bono.

Ppp

S. Lu-

S. Lucius P.P. ad Episc. Gallia in Hispan. in c. à recta 24. q. 1. Hæc sancta & Apostolica Mater omnium Ecclesiarum Christi Ecclesia: quæ per Dei omnipotentis gratiam à tramite Apostolicæ traditionis nunquam errasse probatur: nec hæreticis novitatibus depravata succumbit: sed, ut in exordio normam fidei Christiana percepit ab auctoribus suis Apostolorum Christi Principibus, illibata finetenus manet.

Sixtus P.P. II. in c. memor sum 24. q. 1. Memor sum, me sub illius nomine Ecclesie præsidere, cuius à Domino Jesu Christo est confessio glorificata: & cuius fides nullam hæresim unquam fovit, sed omnes quidem hæreses destruit.

Innocentius P.P. in c. quoties 24. q. 1. Quoties fidei ratio ventilatur, arbitror omnes fratres, & Coepiscopos nostros non nisi ad Petrum: id est, sui nominis, & honoris auctorem referre debere (veluti nunc retulit vestra dilectio) quod per totum mundum possit Ecclesius omnibus in commune prodesse.

Calixtus P.P. in c. non decet. d. 12. Non decet à capite membra discedere; sed iuxta sacra scriptura testimonium omnia membra caput sequantur. Nulli verò dubium est, quòd Apostolica Ecclesia mater est omnium Ecclesiarum, à cuius vos regulis nullatenus convenit deviare. Et sicut Dei filius venit facere voluntatem Patris; sic & vos voluntatem vestra amplectis Matris, quæ est Ecclesia: cuius caput, ut prædictum est, Romana existit Ecclesia. Quidquid ergo sine discretionè justitiæ contra huius disciplinam actum fuerit, ratum haberi ratio nulla permittit.

Gregorius IV. Papa in c. præceptis d. 12. Præceptis Apostolicis non durâ superbiâ resistatur; sed per obedientiam, quæ à sancta Romana Ecclesia, & Apostolica auctoritate iussa sunt, salutiferè impleantur; si eiusdem sanctæ Dei Ecclesie, quæ est caput vestrum, communionem habere desideratis.

Nicolaus P.P. c. si Romanorum. d. 19. Si Romanorum Pontificum decreto, ceterorum opuscula tractatorum approbantur, vel reprobantur: ita ut, quod Sedis Apostolica probavit, hodie teneatur acceptum: quod si la repulit, hætenus inefficax habeatur: quanto potius, quæ ipsa pro Catholica fide profanis dogmatibus, pro variis, & multis variis Ecclesie necessitatibus & fidelium moribus diverso tempore scripsit, omni debent honore præferri, & ab omnibus prorsus in quibuslibet opportunitatibus, discretionè, vel dispensatione magistrâ, reverenter assumi.

Agatho P.P. in c. sic omnes d. 19. Sic omnes Apostolicæ Sedis sanctiones accipiendæ sunt, tanquam ipsius divini Petri voce firmatæ sint.

Stephanus

Stephanus p.p. in c. enimverò d. 19. Enimverò, quia in speculum, & exemplum sancta Romana Ecclesia, cui nos Christus praesse voluit, proposita est; ab omnibus quidquid statuit, quidquid ordinat, perpetuò, & irrefragabiliter observandum est.

Nicolaus I. in epist. ad Photium c. si decreta d. 20. Si Decreta Romanorum Pontificum non habetis, de neglectu atq; incuria estis arguendi. Si verò habetis, & nō observatis, de temeritate estis corripiedi, & increpandi.

Idem Nicolaus I. p.p. in c. omnes d. 22. Qui autem Romana Ecclesia privilegium ab ipso summo omnium Ecclesiarum capite traditum auferre conatur, hic procul dubio in haeresim labitur: & cum ille vocetur iniustus, hic est procul dubio dicendus haereticus.

Paschalis Papa. in c. significasti de de elect. Ajunt in Conciliis statutum non interveniri; quasi Romana Ecclesia legem Concilia ulla prefixerint, cum omnia Concilia per Romani Pontificis auctoritatem, & facta sint, & robur acceperint, & in eorum statutis Romani Pontificis patenter excipiantur auctoritas. Cum igitur à sede Apostolica vestra insignia dignitatis exigitis, qua à B. Petri tantum corpore assumuntur: justum est, ut vos quoque sedi Apostolicae subjectionis debita signa solvatis, qua vos cum Beato Petro tanquam de membro habere, & Catholici capitis unitatem servare declarant.

Innocentius IV. Papa in c. majores de Bapt. Majores Ecclesia causas, praesertim articulos fidei contingentes, ad Petri sedem referendas intelligit, qui eum quarenti Domino, quem discipuli dicerent ipsum esse, respondisse notabat: Tu es Christus filius Dei vivi: & pro eo Dominum exorasse, ne deficiat fides ejus.

Lucius III. Papa in c. ad absolvendam de haeret. Universos, qui de Sacramento corporis & sanguinis D. N. I. E. S. U. Christi, ut de baptismo, seu de peccatorum confessione, matrimonio, vel reliquis Ecclesiasticis Sacramentis aliter sentirent aut docere non metuunt, quam sacrosancta Rom. Eccles. vel singuli Episcopi per dioeceses suas cum consilio Clericorum, vel Clerici ipsi sede vacante cum Consilio (si oportuerit) vicinorum Episcoporum haereticos judicaverint: vinculo perpetui anathematis innodamus.

Et denique Hadrianus Papa in c. generali 25. q. 1. Generali Decreto constituimus, ut execrandum anathema sit, & veluti pravaricator Catholicae fidei semper apud Deum existat, quicumq; Regum, seu Episcoporum, vel Potentum deinceps Romanorum decretorum censuram in quocunque crediderit, vel permiserit violandam.

III. Ex allegatis Canonicis textibus argumentari sic licet: Vel Adversarii sacros Canones admittunt, vel non admittunt? si non admittunt; illorum ergo doctrina canonica non est, sed irregularis ac exorbitans, & consequenter erronea, nec à Spiritu S. profecta, juxta gravem censuram S. Damasi Papæ in *c. violatores* 25. q. 1. Si verò Canones admittunt, ergo eadem ratione summa Pontificum statuta & Decreta tenentur admittere, hoc enim Canones jubent, nec possunt eo prætextu rejicere, quod Pontifices statuendo erraverint: si enim hoc est, frustra Pontifices statuunt, frustra illis obedire Canones jubent: quia semper, qui obedire non vult, Pontificem errare potuisse dicet; nec unquam, ut in rebus omnibus, ita in Pontificum Decretis causæ deerunt, & rationes tergiversandi, nodumque in scirpo quærendi, quod nimium experientia ostendit. Deinde sacri Canones eos, qui semel à Pontifice Romano definita non recipiunt, schismaticis & hæreticis adscribunt, eosque salutis & fidei expertes dicunt: oportet ergo Pontificum definitiones certas omnino esse, nec errori subjectas: nec enim hæreticus aut schismaticus est, qui non recipit incerta, qui dubia non credit, quique probabili doctrinæ adheret. Tandem certum est ex præfatis Canonibus, esse summo Pontifici auctoritatem in aliquo saltem casu aliqua definiendi, ita ut fideles teneantur definitioni acquiescere, & nisi acquiescant, iis censuris, quas diximus, perstringantur: in quo ergo casu hanc definiendi potestatem Papæ concedunt? an tunc solum, cum de re definienda palam & clarissime omnibus constat, quæque à nullo negatur? at hoc ridiculum & otiosum est: res enim, de qua constat, quæque apertè, & apud omnes in confesso est, definitione non eger, nam Solem lucere, ardere ignem, sine Bulla, & plumbo & diplomate videmus. Ergo hæc potestas definiendi, quam Canones in Pontifice agnoscunt, obsequendique necessitas, locum in re dubia habebit, quamque alii negant, alique affirmant: tunc Pontificis partes sunt nodum truncare litemque finire: nostræ verò, credere, obsequi, nec amplius causam jam pacatam turbare. Si ita est, nemo ergo salvis Canonibus in dubium vocare potest, multoque minus negare, Pontificiam auctoritatem, cum Ecclesiam docet, & de fide pronuntiat, infallibilem esse, errorisque immunem: hanc enim questionem olim ambiguam, Pontifices à Cathedra definiverunt, Clemens videl. V. in Concilio Viennensi. Clement. de S. Trinit. Eugenius IV. *sess. ult.*

sess. ult. Concilii Florentini. Leo X. sess. 11. Concilii Lateran. Sixtus IV. in Concilio Complutensi contra Petrum Oximensem. (a)

Rursus: si, ut ex allegatis Canonibus evicimus, in re dubia & utrimque disputata, sententia Pontificis Romani necessario tenenda est: cum semper hujusmodi Pontificum sententia & definitiones sint de re prius dubia, & disputata; necessario tenenda erunt, dubiamque omne absolvant, & qui illis obloquitur, in Canonum censuras incurret.

IV. *Dices 1.* Non esse standum Papae definitionibus & doctrinâ, quando cum verbo & doctrina Dei pugnant: tunc enim magis Deo quam hominibus obediendum est.

R. Hypothesin fingi impossibilem, ut Papae videl. è cathedra docentis sententia, cum veritate & fide pugnet: sed demus hanc hypothesin impossibilem, qualis fuit illa B. Pauli ad Galat. 1. *Licet nos aut Angelus de caelo evangelizet vobis praterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit.* Si ergo Papa contrarium aliquid scripturae pro cathedra doceret, idque constaret, credendum utique non esset: sed quamdiu non constat, (ut planè numquam constabit:) ejus definitiones, qui non accipit, certasque habet, multoque magis, qui oppugnat, ex Canonum sententia, profanus, naufragus, Spiritui S. infestus, schismati & haeresi innexus est, sic enim Canones loquuntur.

Dices 2. Canones quos produximus, summorum Pontificum esse, qui cum in propria causa loquantur, fidei suspecta sunt.

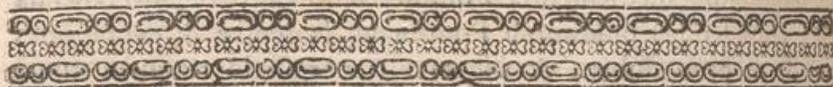
R. Non hinc summorum Pontificum, sed Ecclesiae & fidei causam agi, in qua ex factorum Canonum sententia, Praelatus non testis tantum, sed iudex esse potest. Et quis summorum Principum lites, nisi ipsi, decidunt, qui superiorem non habent. Immo haec ipsa exceptio non Pontificem tantum, sed Episcopos, Conciliumque excludit, de quorum aequè causa & potestate agitur. Deinde non soli sunt Pontifices, qui pro se dicunt; sed & Concilia, & Patres, & praxis Ecclesiae, & ferè Doctores omnes, ut postea dicemus: immo si soli Pontifices essent, ii tamen, plerique & sancta & Martyres sunt, in quos nulla cadit mendacii, ambitionis,

Ppp 3

vanita-

(a) Vide Raynaldum ad annum MCDLXXIX. n. 32. & Bullarium in Sixto IV. Constitut. 17.

vanitatis, usurpatique juris alieni suspicio, quique merito cum Christo dicere possunt: *Et si testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum verum est.*

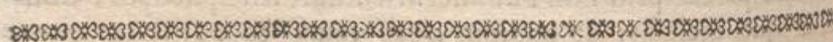

§. IV.

Pontificis Maximi in rebus fidei discernendis infallibilitati Concilia suffragantur.

Summaria.

1. *Testimonium Concilii Niceni.*
2. *Et Alexandrini sub S. Athanasio.*
3. *Et Carthaginensis.*
4. *Et Ephesini.*
5. *Et Chalcedonensis.*
6. *Et Constantinopolitani sub Agathone.*
7. *Et quinta ac septima Oecumenica Synodi.*
8. *Et Concilii Generalis Romæ sub Nicolao II.*
9. *Et Conciliorum primi & secundi Lugdunensis: professio Ecclesie Græcæ.*
10. *Et Concilii Lateranensis ultimi, cui & Rex & Ecclesia Gallicana adherere professæ est.*
11. *Respondetur ad objecta.*

I.

N Concilio Nicæno quod Anno cccxxv. celebratum est c. 18. hæc leguntur: *Omnes Episcopi in gravioribus causis liberè Apostolicam appellent sedem, atque ad eam quasi ad matrem confugiant, cuius dispositioni omnes maiores Ecclesiasticas causas Apostolorum auctoritas reservavit.* Citat hunc Canonem